

KOROWAJCZYKOWA HALINA

/1907-1985/

2
Urodzona 13 listopada 1907 jako córka Jana Kuczyńskiego i Jadwigi z Tyszków w Krynicznej /gub.jekatienesburska/ na Ukrainie w pobliżu Morza Azowskiego, pochodziła z patriotycznej rodziny szlacheckiej podupadającej na skutek społeczno-ekonomicznych konsekwencji klęski 1864.

Po powrocie rodziny do Polski w 1922 K. uczęszcza do Gimnazjum im. Anny z Sapiechów Jabłonowskiej w Białymstoku, gdzie w 1928 uzyskuje maturę, po czym rozpoczyna studia polonistyczne na USB w Wilnie. Bierze czynny udział w życiu intelektualnym młodzieży akademickiej, jest związana z "Odrodzeniem" i ks. Walerianem Meysztowiczem.

Po ukończeniu studiów w 1932 rozpoczyna pracę nauczycielską w prywatnej szkole powszechnej "Promień", z czasem obejmując jej kierownictwo.

W 1933 poślubia Leonarda Korowajczyka, także absolwenta USB, inspektora LOPP, następnie publicystę, referenta prasowego premiera, oficera walczącego w 1939 w 3 Dywizjonie Artylerii Przeciwlotniczej na Porubanici, który wzięty do niewoli sowieckiej został 30 kwietnia 1940 zamordowany w Katyniu. Tamże zginął jej rodzony brat Mieczysław Kuczyński, wuj Tadeusz Tyszka oraz jego żona Solanko. Cztery osoby z jednej rodziny!

Wiosną 1940 okupant litewski zamknął "Promień", a K., aby utrzymać dwóch synów i starego ojca miała się wszelkich prac fizycznych, m.in. sprzątajac targowiska. Równocześnie jednak rozpoczęła pracę w organizującym się tajnym nauczaniu, w pierwszej kolejności ucząc młodzież z dawnej swojej placówki.

33
Podczas drugiej okupacji sowieckiej w r. szk. 1940/41 została zaangażowana do IX Szkoły Średniej, nie przerywając pracy w coraz to nowych kompletach tajnego nauczania.

Po zmianie okupanta w 1941 poświęciła się wyłącznie konspiracyjnemu szkolnictwu, które też stanowiło podstawę utrzymania jej rodziny.

Z początkiem trzeciej okupacji sowieckiej musi ponownie pracować fizycznie i dopiero zimą 1944/45 zostaje zaangażowana do gimnazjum z polskim językiem wykładowym przy ul. Ostrobramskiej.

W marcu 1945 w ramach ekspatriacji wyjeżdża przez Lublin, Warszawę do Łodzi, gdzie rozpoczyna pracę w XI Gimnazjum i Liceum.

Warunki materialne i atmosfera polityczna tych lat skłaniają ją do dłuższego pobytu na prowincji /1946-1950 w Poddębicach n/Nerem, 1950-1955 w Głownie/. Po powrocie do Łodzi pracuje jako polonistka w XV, a następnie w III Liceum Ogólnokształcącym do czasu przejścia w 1972 na emeryturę. W okresie tym publikuje artykuły metodyczne i z pasją kieruje szkolnymi kółkami dramatycznymi.

Umiera 18 listopada 1985 w Łodzi.

Relacja Władysława Korowajczyka

Wilno jako ognisko oświaty w latach próby, Białystok 1991, Tow. Literackie im. Adama Mickiewicza

Jan Malinowski

